

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

28. Quænam personarum conditio, & quodnam delicti genus loco sacri
protegi, aut nonprotegi possunt? Ex p. 6. tr. 1. res. 7.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76442](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76442)

pro hac opinione faciunt ea, quæ ego scripsi in part. 1. tract. 1. * resol. 24. & 25.

* Quæ hic sunt infra Ref. 34. & 36.

* Quæ hic est infra Ref. 91. & in alio s. eius secundæ anno.

11. Quæro vndecimò, An falsus testis, qui causa fuit, vt aliquis ad mortem damnatus fuerit, gaudeat immunitate. Pro negatiua sententia in part. 1. tract. 1. * resol. 19. adduxi Italiam; sed in tali casu consulendū esse Summum Pontificem adnotavi docuisse Farinacium; nunc verò absolute assero supradictum reum gaudere Ecclesiarum immunitate; quia talis nō potest dici homicida proditorius, quia moraliter tantum dicitur occidisse, & non physicè: at ab immunitate excluditur qui propriè, & non qui impropiè occidit, & ad priuationem immunitatis non sufficit æquiparatio, sed identitas: Ergo, &c. Et ita hanc sententiam tenet Castrus Palauis tom. 2. tract. 1. 1. dist. 2. vnic. punct. 10. n. 8. & cum Bonacina ego supra etiam docui. Vnde non est audiendus nouissimè Zambellus in reper. Mor. ver. Ecclesia quoad eius immunitatem, n. 10. contrarium docens.

12. Quæro duodecimò, An qui occidit, vel vulnerat aliquem actū, & re ipsa confitentem Sacerdoti gaudeat Ecclesiarum immunitate. Negatiuè respondet Barbosa de iur. Eccles. lib. 1. cap. 3. num. 98. & post illum Trullench in Decalog. tom. 1. lib. 1. cap. 11. dub. 3. num. 21. nam qui in Sacramenti Confessionis vilipendium tantum admittit facinus, Ecclesiam & Deum Sacramentorum Auctorem contemnunt & lædunt, & veluti impudici hæretici existimantur qui digni non sunt, vt ab Ecclesia recipiantur, ex cap. final. de immunitat. Eccles. Quod si infidiosa & proditoria homicidia, & qui in Ecclesia occidunt, vel extra Ecclesiam spe ad eā confugiendi, & immunitate priuantur: maiori hercle ratione, qui in dedecus tanti Sacramenti interimunt, & de sumentibus reliqua Sacramenta id ipsum censeo. Huc vsque Barbosa.

13. Sed si supradicti talia homicidia perpetrarent, quia malè sentiunt de Sacramentis: hi non gauderent immunitate, quia sunt hæretici; non autem vt homicidæ. Si autem non animo hæretico aliquem occideret qui confessionem faceret, hic non gauderet immunitate; quia occideret in Ecclesia; secus si vulneraret, vel si etiam vulneraret aliquem, qui Sacramentū Ordinis vel chrisma reciperet, quia vulnerantes in Ecclesia gaudent eius immunitate; vel etiam occideret, vel vulneraret infimum oleo sancto se vngentem; nam in his casibus contra Barbosa alioquin virum doctum & amicissimum, puto supradictos reos gaudere Ecclesiarum immunitate, vel saltem in tali casu consulendum esse Summum Pontificem; quia hæc crimina, licet sint gravissima, non tamen inueniuntur inter delicta exceptuata; ergo debent immunitate gaudere; nam clarum est reos gaudere immunitate, nisi in casibus exceptis; vt patet ex cap. inter alia, & cap. penult. & final. de immunit. Eccles. & ex cap. constituimus, & cap. sicut antiquitus 17. q. 4. & ex cap. raptoribus 36. quæst. 1. & ex Bulla Gregoriana, vt nos satis probauimus; & docet nouissimè Chararius de iur. Eccles. lib. 2. cap. 3. n. 101. quia ex Concilio Tridentino sess. 25. ca. 19. duellantes sunt excommunicati & priuantur sepultura. Sed hanc sententiam satis alibi refutauit in part. 1. resol. 46. & supra satis superque à nobis refutatam est.

14. Quæro decimotertio. An qui occidit aliquem in duello gaudeat immunitate. Negatiuè respondet Barbosa de iur. Eccles. lib. 2. cap. 3. n. 101. quia ex Concilio Tridentino sess. 25. ca. 19. duellantes sunt excommunicati & priuantur sepultura. Sed hanc sententiam satis alibi refutauit in part. 1. resol. 46. & supra satis superque à nobis refutatam est.

Quæ hic est infra Ref. 92.

sequeretur excommunicatos non gaudere Ecclesiarum immunitate; quia priuati sunt Ecclesiastica sepultura: sed hoc non est verum; vt supra probatum est; & latè probat Ambrosinus de immunit. cap. 8. n. 12. & alij penes ipsum. Ergo &c.

Sup. in hac ipsamet Ref. 8. Quæro tertio. & in aliis eius annot.

15. Quæro decimoquarto. An reus, qui priuatus est ob aliquod delictū Ecclesie immunitate, possit ab illa extrahi propter aliam delictam, quæ gaudent immunitate. Et affirmatiuè responderet Ambrosinus de immunitat. cap. 5. num. 10. & Peregrinus cap. 6. n. 20. vbi sic ait, Ille qui semel deliquit in Ecclesia occidendo, vel mutilando membrum, si ante vel post aliud commiserit delictum extra Ecclesiam, non est tutus in Ecclesia: sed in ea potest capietiam pro delictis commissis extra Ecclesiam. Et ratio est, quia ob iniuriam semel illatam dignus est generali priuatione illius immunitatis. Ita ille.

16. At ego contrariam teneo cum Castra Palao tom. 2. tract. 1. dist. vnic. punct. 10. num. 12. Bonacina tom. 2. dist. 3. quæst. 7. punct. 6. num. 13. & alij. Quia concedo Peregrino tales reos dignos esse, vt immunitate priuentur, sed non apparet ex iure antiquo vel ex nouo Gregorianæ constitutionis esse de facto talem pœnam in illos statutam: ergo dicendum est pro illis stare Regulam generalem, vt debeant immunitate gaudere: quia iura antiqua, & maximè constitutio Gregoriana omnino veruit extrahi ab Ecclesia delinquentes, nisi pro delictis exceptuatis; sublata facultate aliter interpretandi: vnde miror quidem Ambrosinum, & Peregrinum aliter sensisse.

R E S O L. XXVIII.

Quenam personarum conditio, & quodnam delicti genus loco sacro protegi, aut non protegi possunt? Ex part. 6. tract. 1. Ref. 7.

§. 1. Generaliter sad hoc quæsitum sic primò in cap. 5. responderet Sarpus fol. 43. Est omnium certissima sententia, qui in loco sacro deliquerit, licet leue delictum, nec atrox facinus fuerit, cum tamen sacro eodem loco non defendi: imò verè & ibidem, & quocumque alio sacro loco sicut à Licetoribus, & in carcerem trudi posse; cum æquam nullo modo sit, vt Ecclesia eos tueatur, qui in ea peccantes iniurias eidem intulerunt, nec Ecclesie cetera defendant eiusmodi reum, cum omnes vnū idemque sint ob earum in Christum Iesum conjunctionem. Quod ita clarum atque certum est, vt superuacaneum omnino fuerit pluribus confirmate. Ita ille.

2. Sed contrariam sententiam tenendam esse puto: dico igitur omnia crimina in Ecclesia commissa gaudere eius immunitate: nisi fuerit homicidium, aut membri mutilatio, cum de istis delictis, iura tantum loquantur, vt legitibus patebit in cap. inter cetera, de immunit. Eccles.

3. Neque obstat rationem decidendi dicti textus æquè in aliis delictis & casibus procedere; hoc enim solum probat iure in aliis idem constitui posse, non tamen probat de facto esse constitutum. Neque credendum est homicidium & vulnerationem exempli gratia tantum apposita esse in dicto capite: sed verè apposita esse vt materiam integrè prohibitam. Adde quod alia crimina in Ecclesia commissa sacrilegium continent, vt regulariter omnia crimina ibi commissa hanc qualitatem habent, ergo poterit delinquens à iudice Ecclesiastico puniri; vel si aliter placet, poterit impetrare à Pontifice, vt non obstante immunitate delinquentes tradantur iudici seculari. Et ita hanc sententiam, maximè post Bullam Gregorij, XI V. tenent communiter Doctores, quos ego ipse citauit

Qua hic est citati & sequitur sum in part. 1. tract. 1. resol. 2. Et supra hinc 24. & in aliis eius primae notae.

stando in contraria sententia in terminis iuris communis, refellendus est etiam Sarpus, asserens esse intelligendum in quocunque delicto nam quoad delicta leuia, reus committens illa in Ecclesia eius immunitate gaudebit. Et idem Villalobos in summa tom. 2. tract. 39. difficult. 5. num. 6. sic ait. Ha se advertit que para que el que commetto el delitto en la Yglesia, ne gozode la inmunidad; es necessario que el delitto sea grave; que si es ligero, no si podra sacar della.] Ita ille, qui citat Panormitanum, & Suarez de Paz, quibus adde Fagandez part. 2. lib. 4. num. 58. Sanchez in opusc. tom. 2. lib. 6. cap. 1. dub. 8. num. 15. Perficium de offi. Sacerd. lib. 1. cap. 9. dub. 15. num. 108. Suarez de Relig. tom. 1. lib. 3. c. 11 n. 6. Couarroniam lib. 2. variar. cap. 20. num. 15. Farinacium de Carceribus quest. 28. n. 63. Raphaellem de la Torre to. 2. in 2. 2. Divi Thoma. q. 99. art. 3. disput. 7. gradu 8. Chartarium de c. crim. 74. n. 6. Peregrinum de immunit. cap. 6. num. 29. cum Paulo Castrensi lib. 2. consil. 459. vbi testatur hanc opinionem esse communem; vt reuera est: & tamen Sarpus, vbi supra, non veretur dicere contrariam sententiam certissimam esse.

Hic Doctores adde quos Author addit infra in Ref. 100. in §. 2. ad medium.

4. Vnde ex his sequitur vulnerantem in Ecclesia, si ex tali vulnere mors non sequatur, non esse priuatum immunitate; quia vulnerare non est mutilare vel occidere: sed per cap. final. de immunit. & maxime Bullam Gregorij XIV. foli mutilanti vel vulneranti priuatio immunitatis est imposita: Ergo, &c. Et ita praeter alios a me alibi citatos tener Chartarium de c. crim. 74. & Castrus Palaus tom. 2. tract. 11. disput. vnic. punct. 6. n. 10. Vnde sacra Congregatio Episcoporum die 16. Nouembris 1618. teste Barbosa de iur. Ecclesiast. lib. 1. c. 3. n. 13. declarauit inferentes strigiam in faciem alicuius intra Ecclesiam, gaudere ipsius immunitate: non obstante quod sit atrox & graue crimen, vt obleruat Menochius de arbitr. iudic. cas. 263. n. 27. Pacianus cons. 92. n. 2. & alij, infligere strigium, seu vulnus alicui in faciem.

5. Sed quid dicendum, si quis occidit aliquem in Ecclesia, vel coemeterio, in rixa orta per accidens, & maxime prouocatus, an gaudeat immunitate. Respondeo affirmatiue; & ita decisum fuit Romae hoc anno 1639. occasione cuiusdam homicidij facti in Ecclesia Sancti Iohannis Lateranensis. Et ita etiam docent Doctores, quos citauit in part. 1. tract. 1. resol. 11. & me citato Nouarius in sum. Bullar. tit. de immunit. n. 58. & Auctor casuum conscientiae Bononiae discusso anno 1637. Mense Nouembri cas. 2. fol. 94. & Zambellus in Repert. Mor. vers. Ecclesia quoad eius immunitatem, num. 13. Quibus adde alios, quos citat & sequitur Sperellus de c. 59. num. 36. vbi ait, hanc opinionem esse veram, etiam circumscripta constitutione Gregorij XIV. Igitur occidentes, vel mutilantes in Ecclesiis, vel coemeteriis, non appentate & ex proposito, sed de pura rixa, gaudebunt immunitate. Vnde refellendus prorsus venit Barbosa de iur. Pontif. lib. 2. cap. 3. n. 104. per ea, quae adducit Chartarius de c. crim. 74. n. 12.

Alibi in Ref. qua hic est infra Ref. 75. in fine & etiam in fine Ref. 75.

6. Oritur etiam ex his pulchra & practicable quaestio, An occidens, vel vulnerans aliquem in seais, atrio, seu porticu, vel tecto Ecclesiae, gaudeat eius immunitate. Et videtur negatiue respondendum, quia supradicta loco comprehenduntur sub nomine Ecclesiae vt supra visum est: & idem ad illa confugi- entes, non gaudent eius immunitate. Sed contrarium * alibi docui, & nunc iterum doceo: quia nomen Ecclesiae sumitur aliquando stricte, & quandoque large; & idem quando tractatur de pollutione Ecclesiae, sumitur stricte: vnde Campanile & Atrium, & similia loca non veniunt nomine Ecclesiae in dicto casu,

Qua hic est infra Ref. 75. & in alia Ref. & eius primae an-

quia non sunt principaliter Deo dedicata, sed in quaedam consequentiam. Et etiam si sanguis humanus effundatur in dictis locis, non polluitur Ecclesia. Sed verò quando tractatur de privilegio immunitatis, tunc supradicta loca veniunt nomine Ecclesiae. Dicendum est igitur, quod seais, porticus, tectum, & Ecclesiae, in odiosis non includuntur sub eius nomine; sed in fauorabilibus.

7. Et idem dicendum est de Palatio Episcopi, domibus Canonorum & Clericorum, & Monasteriis Religiosorum. Vnde ego olim in facti contingentia consului occidentem super tecto dictorum locorum immunitate Ecclesiae gaudere. Et ita docet nouissimè Alexander Sperellus in suis doctis decisionibus fori Ecclesiastici de c. 60. & 63. Carolus Marranta in controuers. in part. 2. respons. 36. per 101. Antonius de Marinis variar. in resolutionum, cap. 170. num. 12. Barbosa de iur. Ecclesiast. lib. 2. cap. 3. num. 64. 65. & 66. cum aliis penes ipsos.

8. Et tandem hic obiter inquirendum est. An extrahens aliquem ab Ecclesia violenter, & illum extra Ecclesiam occidens vel mutilans gaudeat immunitate. Negatiue responderi Barbosa de iur. Ecclesiast. lib. 2. cap. 3. num. 114. Scortia in Bull. Pontif. Epit. 152. theor. 385. Peregrinus de immunit. cap. 6. num. 16. vbi citat Abbatem, Syluestrum & Remigium de Gonnij, quibus adde etiam Azorium part. 2. lib. 9. cap. 9. quest. 14. & Farinacium de immunitate cap. 16. num. 239. Et ratio est, quia per talem extractionem violatur Ecclesia, & in ipsa datur causa occisionis,

Sup. conten- tis in hoc vers. in Refo- lutionibus. not. seq. * Alibi infra in Ref. 72. & 71 § Ex quibus supra in Ref. 68. Sed his, a lin. 4. pro seais Ecclesiae.

9. His tamen non obstantibus affirmatiuam sententiam tenet Bonacina tom. 2. disput. 3. quest. 7. punct. 6. §. 2. num. 4. Quam ego olim consului, & mordicus contra aliquos Iuriconsultos, & Theologos tenui; & nunc iterum teneo: pro qua in part. 4. tract. 4. resol. 107. adduxi Castrum Palaum tom. 2. tract. 11. disput. vnic. punct. 9. n. 18. Nec obstat ratio adducta pro sententia Barbosa, Peregrini, & aliorum, quia illa causa mortis data in Ecclesia non fuit causa necessaria, cum liberè postea occisio facta est: ergo reus non est immunitate priuandus. Adde quod in Bulla excipitur homicidium & mutilatio in Ecclesia. Ergo,

10. Vnum etiam valde notandum mihi accidit olim acerrimè alterari cum viris doctis & praecipue cum Ioanne Baptista de Blachis iustitia Praesidi in Regno Sicilia, viro integerrimo, quod non desinam hic adnotare, & fuit. An mandans aliquem occidere in Ecclesia, morte sequuta gaudeat immunitate: mandarius fuit captus à Birruariis, & vocauit mandantem, qui in Ecclesiam affugerat: & idem tunc casus iste fuit agitatus. Et quod non debeat gaudere docet. Peregrinus de immunitate c. 6. n. 36. vbi citat Decianum & Remigium de Gonnij, quibus ego addo Suarem tom. 1. lib. 3. cap. 11. n. 7. Farinacium de immunit. c. 16. n. 230. Azorium part. 2. lib. 9. quest. 14. & Italiam lib. 1. c. 6. §. 3. n. 48. quia sic mandans occidi in Ecclesia, verè committit crimen homicidij & sacrilegij. Ergo, &c.

11. Sed mihi contraria sententia magis placet: quia illi casus non gaudent immunitate, qui expressi sunt in iure, praesertim in constitutione Gregoriana. Sed expressi in iure, vt occidentes in Ecclesia non gaudent immunitate, non autem mandantes occidere; neque sub nomine occidentis mandans etiam comprehenditur, nisi late & extensa significatione, quod in penalibus faciendum negamus. Ergo proprie mandans occidere non dicitur occidere in Ecclesia, sed mandare homicidium; & sequitur non esse immunitate priuandum, Et idem si censura fulminetur contra facientes aliquid, non ligat mandantes, nisi exprimat.

quia non sunt principaliter Deo dedicata, sed in quaedam consequentiam. Et etiam si sanguis humanus effundatur in dictis locis, non polluitur Ecclesia. Sed verò quando tractatur de privilegio immunitatis, tunc supradicta loca veniunt nomine Ecclesiae. Dicendum est igitur, quod seais, porticus, tectum, & Ecclesiae, in odiosis non includuntur sub eius nomine; sed in fauorabilibus.

7. Et idem dicendum est de Palatio Episcopi, domibus Canonorum & Clericorum, & Monasteriis Religiosorum. Vnde ego olim in facti contingentia consului occidentem super tecto dictorum locorum immunitate Ecclesiae gaudere. Et ita docet nouissimè Alexander Sperellus in suis doctis decisionibus fori Ecclesiastici de c. 60. & 63. Carolus Marranta in controuers. in part. 2. respons. 36. per 101. Antonius de Marinis variar. in resolutionum, cap. 170. num. 12. Barbosa de iur. Ecclesiast. lib. 2. cap. 3. num. 64. 65. & 66. cum aliis penes ipsos.

8. Et tandem hic obiter inquirendum est. An extrahens aliquem ab Ecclesia violenter, & illum extra Ecclesiam occidens vel mutilans gaudeat immunitate. Negatiue responderi Barbosa de iur. Ecclesiast. lib. 2. cap. 3. num. 114. Scortia in Bull. Pontif. Epit. 152. theor. 385. Peregrinus de immunit. cap. 6. num. 16. vbi citat Abbatem, Syluestrum & Remigium de Gonnij, quibus adde etiam Azorium part. 2. lib. 9. cap. 9. quest. 14. & Farinacium de immunitate cap. 16. num. 239. Et ratio est, quia per talem extractionem violatur Ecclesia, & in ipsa datur causa occisionis,

9. His tamen non obstantibus affirmatiuam sententiam tenet Bonacina tom. 2. disput. 3. quest. 7. punct. 6. §. 2. num. 4. Quam ego olim consului, & mordicus contra aliquos Iuriconsultos, & Theologos tenui; & nunc iterum teneo: pro qua in part. 4. tract. 4. resol. 107. adduxi Castrum Palaum tom. 2. tract. 11. disput. vnic. punct. 9. n. 18. Nec obstat ratio adducta pro sententia Barbosa, Peregrini, & aliorum, quia illa causa mortis data in Ecclesia non fuit causa necessaria, cum liberè postea occisio facta est: ergo reus non est immunitate priuandus. Adde quod in Bulla excipitur homicidium & mutilatio in Ecclesia. Ergo,

10. Vnum etiam valde notandum mihi accidit olim acerrimè alterari cum viris doctis & praecipue cum Ioanne Baptista de Blachis iustitia Praesidi in Regno Sicilia, viro integerrimo, quod non desinam hic adnotare, & fuit. An mandans aliquem occidere in Ecclesia, morte sequuta gaudeat immunitate: mandarius fuit captus à Birruariis, & vocauit mandantem, qui in Ecclesiam affugerat: & idem tunc casus iste fuit agitatus. Et quod non debeat gaudere docet. Peregrinus de immunitate c. 6. n. 36. vbi citat Decianum & Remigium de Gonnij, quibus ego addo Suarem tom. 1. lib. 3. cap. 11. n. 7. Farinacium de immunit. c. 16. n. 230. Azorium part. 2. lib. 9. quest. 14. & Italiam lib. 1. c. 6. §. 3. n. 48. quia sic mandans occidi in Ecclesia, verè committit crimen homicidij & sacrilegij. Ergo, &c.

11. Sed mihi contraria sententia magis placet: quia illi casus non gaudent immunitate, qui expressi sunt in iure, praesertim in constitutione Gregoriana. Sed expressi in iure, vt occidentes in Ecclesia non gaudent immunitate, non autem mandantes occidere; neque sub nomine occidentis mandans etiam comprehenditur, nisi late & extensa significatione, quod in penalibus faciendum negamus. Ergo proprie mandans occidere non dicitur occidere in Ecclesia, sed mandare homicidium; & sequitur non esse immunitate priuandum, Et idem si censura fulminetur contra facientes aliquid, non ligat mandantes, nisi exprimat.

12. N. 2

Sup. hoc in Ref. nor. seq.

Sup. hoc in Ref. 76. prope finem, a vers. qui tamen.

Sup. hoc in Ref. 75.

Sup. hoc in Ref. 75.

12. Nec obstat dicere, quod qui per alium facit, per se ipsum facere videtur: nam respondeo censeretur per alium facere fictione iuris, non autem realiter, & pena priuationis immunitatis in iure imposta est propter realem occisionem & mutilationem, vt patet in illis verbis. Quive homicidia & mutilationem membrorum in ipsis Ecclesiis, earumve cœmeteriis committere non verentur. Quæ quidem verba ex determinatione Pontificis omnem extraneam interpretationem reiiciunt, cum ibi tollat facultatem aliter interpretandi, & extendendi casus in Bulla expressos ad non expressos. Ergo, &c. Et ita pro hac sententia tunc adduxi Bonacinam *tom. 2. disp. 3. quest. 7. punct. 6. §. 2. num. 10.* quem postea sequitur Castrus Palaus *tom. 2. tract. 11. disputat. vnic. punct. 4. num. 17. & seq.*

13. Sed quid dicendum, si existens in Ecclesia mandat occidere aliquem extra Ecclesiam. Et talem non gaudere immunitate docet ex Syluestro Suarez *de Relig. tom. 1. lib. 3. cap. 11. num. 7.* quia, ait ille, hic peccat grauius in Ecclesia; & de illo dici potest debere puniri in eo, in quo deliquit. Idem etiam tenet Barbosa *de iur. Eccles. lib. 2. cap. 3. n. 116.* Ioannes Gutierrez *in pract. questionib. lib. 3. quest. 2. per totam.* Azorius *part. 2. lib. 9. cap. 9. quest. 14.* & alij penes ipsos.

14. Verum ego puto existentem in Ecclesia, si mandat occidi alium extra Ecclesiam, non esse priuandum immunitate: & ita docet Castrus Palaus & Bonacina *vbi supra*, quibus adde Decianum *tom. 2. lib. 6. cap. 24. num. 17.* Farinacium *de immunitate. cap. 16. numer. 231.* Ambrosinum *cap. 5. num. 9.* Ioannem de Vilschis *tract. de immunit. Eccles. lib. 1. num. 6.* & Peregrinum *c. 6. num. 3.* Quia ille, mandans committi homicidium extra Ecclesiam, videtur habere reuerentiam Ecclesie; vt intra eam non committatur. Sed melius dico supradictum reum debere immunitate gaudere, quia in iure hic casus non est exceptuatus, & præsertim in Bulla Gregorij XIV. & licet mandatum occidendi fuerit datum in Ecclesia, homicidium non fuit factum in Ecclesia: & Bulla excludit ab immunitate homicidia facta in Ecclesia physice, & non moraliter. Ergo, &c. Vnde ex his refellendus venit Sarpus *fol. 44.* vbi docet non differre, an delictum totum in Ecclesia perpetratum sit, an quoddam extra Ecclesiam initium habuerit, & in ipsa finem vel etiam e contra.

RESOL. XXIX.

An blasphemantes Deum, & B. Virginem gaudeant Immunitate Ecclesiarum: Et quid de Hæretico, vel de quocumque alio de hæresi suspecto? Ex part. 4. tract. 1. Ref. 51.

§. 1. Negatiuè respondet Ludouicus Correa *in relect. de immunit. Eccles. part. 3. num. 35.* Bobadilla *in polit. tract. 1. lib. 2. cap. 14. nu. 53.* Boëtius *decis. 110.* Decianus *lib. 6. cap. 26. num. 5. & 6.* & nouissimè Marta *de iurisdic. part. 2. cap. 5. n. 30. & 31.*

2. Sed ego omnino affirmatiuam sententiam tenendam esse puto, non solum in terminis Constitut. Gregorij XIV. sed etiam de iure communi; & ita docet Ambrosinus *de immunit. Eccles. cap. 8. num. 11.* Peregrinus *cap. 12. num. 12.* Megalius *in 3. part. lib. 4. cap. 2. num. 6.* & Farinacius *in append. cap. 13. num. 175.* qui, & optime limitant hanc sententiam, si blasphemia sit hæreticalis, tunc enim talis blasphemus Ecclesie in immunitate non gaudebit, non quia blasphemus, sed quia hæreticus, quod de quocumque alio de hæresi

Tom. I X.

suspecto omnino affirmandum est, si ad Ecclesiam confugiat, nam ab ea à ministris sacri Officij indifferenter abstrahi potest. Ratio verò, quare blasphemus gaudeat immunitate, est, quia inter delicta exceptuata in Constitutione Gregorij, & in sacris Canonibus non adest delictum blasphemie: ergo, &c.

RESOL. XXX.

An violantes Ecclesias, frangentes fores vel comburentes eas, gaudeant Immunitate? Ex part. 1. tract. 1. Ref. 21.

§. 1. Non gaudere respondet Villadieg. *in Polit. Sup. hoc in Ref. seq. §. c. 3. n. 213.* Bobadilla *in polit. tom. 1. lib. 2. c. 14. num. 9.* qui citat Remigium: & idem docet Faber *in leg. 11. Coc. de his qui ad Ecclesiam confugiunt.*

2. Sed contrarium docet Peregrinus *de immunit. cap. 12. n. 15.* Et ratio est manifesta: nam Summus Pontifex in ista Bulla excipit aliquos casus cum dictione taxatiua tantum, quæ dicitio tollit extensionem ad non expressa: sed dicta Bulla excipit tantum violantes Ecclesiam per homicidium, aut mutilationem membrorum: ergo non est extendenda ad alios violatores per quodlibet delictum.

RESOL. XXXI.

An incendiarij priuandi sim. Ecclesiarum Immunitate? Et qui comburit fores Ecclesia ad eam depradandam, an gaudeat dicta Immunitate? Ex part. 6. tract. 1. Ref. 16.

§. 1. Affirmatiuè respondet Sarpus *c. 7. fol. 50. vbi sic ait:* Canon etiam eos excipit, qui nocturno tempore agros deuastant, licet ex eo mors aliquis non sequeretur; qua de re sicut nemo ambigit, ita incendiarios ex eadem causa Doctores adiungunt. It. ille.

2. Sed hæc opinio mihi non placet, quia in *cap. inter alia de immunit.* & in Bulla Gregoriana omnibus delinquentibus conceditur immunitas, nisi in casibus exceptis, vt obseruant Doctores, quos citat Ioannes Gutierrez *in pract. quest. lib. 3. quest. 1. num. 3. & quest. 4. num. 12.* Germonius *de sacr. immunit. lib. 3. cap. 16. num. 53.* Azuevedus *lib. 1. tit. 2. l. 3. num. 18.* & alij penes ipsos: sed incendiarij in dictis iuribus non excipiuntur: ergo dicendum est quod gaudeant immunitate.

3. Neque obstat hoc crimen simile esse depopulationi agrorum; quia eum non est idem, sed diuersum, exceptio firmat regulam in casibus non exceptis. Et ita hanc sententiam tenet Castrus Palaus *tom. 2. tract. 11. disp. vnic. punct. 10. num. 9.* Farinacius *de immunit. cap. 60. num. 105.* & Bonacina *to. 2. disp. 3. quest. 7. punct. 6. §. 1. num. 6.* neque aliter tenendum esse puto maxime post Bullam Gregorij: vnde valde miror, quomodo contrarium docuerit Peregrinus *de immunit. cap. 12. num. 6.* Guallinus *tom. 1. defens. 1. cap. 38. num. 44.* & Marius Italia *lib. 1. cap. 5. §. 3. num. 56. & 57.*

4. Nec obstat dicere in fauorem Sarpi, & aliorum, quod in *cap. pessimam 25. quest. 8.* dum, postquam incendiarij & depopulatores agrorum æque detestati fuerunt & interdicti, subsequuntur verba infra scripta. Hanc Regibus & Principibus faciendæ iustitiæ facultatem consultis Episcopis & Archiepiscopis non negamus: quæ quidem verba supponunt incendiarios, ad Ecclesiam confugisse: nam frustra dare tur Principibus

C

Sup. hoc in Ref.

Sup. hoc in Ref. 41. Quæro etiam in Ref.

Sup. hoc in Ref. 40. & 41.